

KONTAKT MED G**R**I*N

Nr 32

GR**I*N – SVERIGES LEDANDE SÄLLSKAP!**

Vilken glädje det är att vara Gammal Rrjal!

Och vad roligt det är att få ett sådant enormt gensvar på en kallelse, som den som skickades ut inför kontakt 32 vid LSS, f d F 16, i Uppsala. Deltagarantalet tangerade rekordet, men det är kanske inte undra på när vi fick förmånen ett besöka **Stridsledningsskolan**, där vi fått löfte om en inblick i vad som händer inom vårt intresseområde nu för tiden.

Man blir lite filosofisk när man tänker tillbaka på G**R**I*N:s sextonåriga historia! Det började då, en gång för länge sedan, som mer eller mindre en rolig grej, när vi var några stycken på dåvarande Nobeltech (eller vad vi hette) som märkte att vår gemensamma bakgrund inom stridsledningen kändes viktig att hålla vid liv. Vi bestämde därför att träffas under civiliserade former utanför arbetstid. En god middag på före detta F 2 i Hägernäs blev inledningen till denna allt längre rad av nostalgiska kontakter med likasinnade. En gång Rrjal – alltid Rrjal, känslan sitter i, och behovet att träffas för en stunds inbördes beundran håller i sig och ökar hela tiden. Att de flesta av oss för länge sedan gått skilda vägar hindrar inte på något sätt att vi känner en oerhört stark gemenskap. Det märks, inte minst på mötena. Som sagt, det är kul att vara Gammal Rrjal (även om man ibland önskar att man vore en lite yngre Gammal Rrjal)!

Som vanligt vid årets första möte hade naturen iklätt sig stor högtidsdräkt, bara för vår skull. Uppsalatrakten kan aldrig ha varit vackrare än den var den dag när vi kom dit. De gamla asagudarnas andar svävade på flygtomgång över den historiska nejdén. På sitt sätt stod skönheten i bjärt kontrast mot en trist händelse samma dag, nämligen presskonferensen om nedläggningen av nästan halva försvaret. Det är på sitt sätt något skumt med våra möten, de har många gånger kantats av eländigheter. Vi har besökt f d F 16 en gång förut, och den gången var det faktiskt samma dag som det tillkännagjordes att flottiljen skulle läggas ner! Märkligt sammanträffande, men det är svårt att tro att våra glada träffar skulle ha något med dessa eländen att göra. Nej, snarare tvärt om, det händer naturligtvis allvarliga saker varje dag, och ett och annat G**R**I*N-möte behövs nog som motvikt! Lite tjo faderittan är också en del av livet.

Följande synnerligen talrika och kontaktsökande skara hade möjlighet att delta i mötet för att få en stunds Rrjal-samvaro:

Per-Erik Ahrne	Torbjörn Alm	Carina Andersson	Per Andersson
Torbjörn Armandsson	Gunnar Atterholm	Sven-Eric Berg	Ingmar Berglund
Jan-Ola Berglund	Jan F. Bergman	Gunnar Blomquist	Lennart Carlsson
Mats Carlsson	Douglas Christiansson	David Davidsson	Owe Eklund
Rolf Smålle Ericsson	Hans Erling	Ronny Eryd	Bo Fundell
Lars Gissler	Tomas Granqvist	Örjan Granqvist	Bertil Gustavsson
Terje Hallin *)	Kjell Hamberg	Kerstin Holmer	Göran Hultin
Berny Johansson *)	Jan-Erik Jonsson	Rolf Jonsson	Nils Junehill
Stefan Kits	Carl von Koch	Niclas Lagerbäck	Gunnar Laninge
Håkan Larsson	Kent Larsson	Rolf Lenstam	Stig Lindgren
Christer Lokind	Christer Malm	Rune Nilsson *)	Tommy Nilsson
Mikael Nissen	Göran Nord	Sven Norling	Kåre Nyman
Lars Olsson	Sven-Olof Olson	Staffan Puaes	Swen Persson
Lennart Ragvaldson	Tommy Sandholm	Karl-Erik Smedetun	Olle Stedt
Gunnar Stråhle	Åke Svedmark	Leif Varverud	Anders Jinnestrand *)

*) Ny Gammal Rrjal

”Dagens Crrjal” var **Stefan Kits**. Han hade haft den goda smaken att bereda vägen för oss andra genom att arrangera programmet, ta en massa kontakter och göra de nödvändiga förberedelserna. Han ägnar annars numera, i sin dagliga gärning på Högkvarteret, den mesta tiden till att försöka bromsa nedläggningstakten för striförbanden. En berömlig gärning! Hoppas att han snart blir ÖB så att det blir lite ordning igen i Försvaret!

Nåväl, Stefan hade lyckats övertala **Anders Jinnestrand**, chef på StriS, att arrangera ett studiebesök som hette duga. Det började perfekt. Anders hade passande nog fixat lyxigt fikabröd, och efter det att de flesta anlät och fått sina nya, fina namnskyltar, höll Stefan en kortare genomgång på temat ”**Igår, idag, i morgon**” (det påminner mej om ett befäl på F 13 som ansåg att alla genomgångar bör innehålla följande tre delar: 1) Så trodde vi, 2) Så gjodde vi, 3) Så bidde det).

Hur det var **igår** är ju alla i Sällskapet G*R*I*N experter på, hur det är **idag** är de flesta av oss betydligt sämre insatta i. Vi skulle dock snart få veta. Och hur det blir **i morgon** är naturligtvis skrivet i stjärnorna, men enligt Stefan ser framtiden inte så värst ljus ut med tanke på de neddragningar som redan aviserats (Kobrans saga verkar t ex vara all), och nedläggningarna och förbandsindragningarna blir antagligen fler framöver. Men så länge det finns hopp finns det liv, finns det flygplan kvar så behövs det stridsledning - så helt kört är det nog inte.

Anders tog över och berättade mycket kort om den aktuella skolverksamheten. Därefter lotsades vi till de lokaler där **STRIC** finns, nutidens fullödiga stridsledningscentral med möjlighet till synnerligen realistiska simuleringar av luftlägen och övningar med hjälp av **Strics**. Undertecknad Sällskapssekreterare måste skamset erkänna att det inte var lätt att hänga med i de demonstrationer vi fick. Inte nog med att det inte finns några vackert lysande PPI:er i det kontorslandskap som nu förtiden utgör OP-rummet, det är i stället en massa PC-skärmar och stora bilder på väggarna, och till råga på allt är lamporna tända i taket också! Och alla gamla invanda begrepp verkar ha försvunnit: Efterlysning – det tror nutidens Flygstridsledare är något som polisen utfärdar över försvunna personer, och svep anses väl bara vara det man lindar in dom i, ifall dom anträffas döda! Fettpenna anses troligen vara något som plastikkirurgerna använder för att markera vad som ska tas bort, och mall, tja, det är väl ett amerikanskt köpcentrum ... Och något Rrbi finns minsann inte längre, man förstår inte hur dom klarar sej utan det nästan oundgängliga stöd som Rrbi gav förr, när läget spetsade till sej!

Och inte nog med det, Flygstridsledarna verkar ha glömt sitt modersmål också! Nu pratar dom i stället obegriplig engelska, allihop! För att inte tala om den terminologi som förr var mer eller mindre huggen i sten! Helt borta! Visst är det upprörande!

Fit dekon fille skukon finte ikon finns ekon firvåna fökon fim okon fim dokon finte ikon fin kakon fite likon fikonspråk fikon! Det som skapade så mycket glädje förr i dagrummet. Nej, det är som vanligt, allting var bättre förr! Eller?

Nåja, allvarligt talat var det en mycket intressant visning, som vi gärna tackar våra sentida, skickliga FSL-kollegor för! Det är bara att konstatera att dom kan mer än vi och att dom klarar saker som vi kanske har lite svårt för. Men jag tror nog att vi skulle spöa dom i enkortskille ...

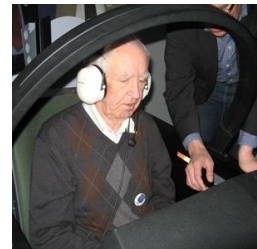

Efter den gedigna och spännande demonstrationen var det dags för en lite mer begriplig avdelning av skolan, nämligen **TAST**. Vid vårt besök i fick några Gamla Rrjalar, t ex **Lennart Carlsson**, pröva på att leda jakt mot mål som flög lite hur som helst.

I denna anläggning genomförs den nutida grundutbildningen och svenska språket verkar faktiskt vara tillåtet, i varje fall under vårt besök. Men även där märker man att mycket har hänt på femtio år. Kontrasten mellan TAST och Solartron-utrustningen på gamla F 2 är fullständig! Liksom i STRIC gäller även i TAST ett ljust kontorslandskap med fina, platta bildskärmar. Inte ett spår av de små, kolsvarta bås där vi fick sitta och trängas under vår grundutbildning i slutet på 50-talet, ofta vid sidan av en vitlöksdoftande instruktörsergeant. Nej allt är så väldigt tjustigt numera. Ingen ”Rrbi-låda” finns för beräkning av förhållning och vindavdrift, den som var ett svårt störningselement vid sidan av eleven (samma burk som Balsa-Nisse kallade ”Starkt Lysande Sken Från Vänster”). Och den fiffiga möjlighet som på den tiden fanns att flytta jakten närmare målet vid uppstått efterläge, kommandot till styraren: ”Öka X med 20”, är helt borttaget.

I nutidens TAST finns det en makalös förbättring, nämligen två **flygsimulatorer**, längst fram i samma lokal. I dessa kan stridsledareleverna få känna på hur det är att vara pilot. Han/hon kan jämföra läget i den mycket realistiska, visuella omvärldspresentationen med det som FSL-eleven beskriver via radion. Dyrbar flygtid behöver därför inte offras för att ge FSL-eleverna den flygkänsla, som trots allt är så bra att ha i ryggmärgen när man sitter där och leder. På vår tid fick vi i stort sett nöja oss med att gå ner och kolla på Catalinan som låg vid kajen i Hågernäs. Det gav väl bara en måttlig flygkänsla, kan man säga. Det kanske inte var bättre förr i alla fall!

Och några riktiga piloter, t ex **David Davidsson**, **Nisse Junehill** och **Carl von Koch**, fick pröva på hur det var att flyga modern jakt och ta order av sina gamla kollegor som ledde talledning. Rena lekstugan för de utvalda!

Efter denna mycket förnöjsamma stund var vi tvungna att ge oss, och därvid utdelades som ett ringa tack till StriS ett diplom, vilket förklarade skolan till vårt främsta favoritbesöksmål.

Vi var som sagt lite svåra att få iväg från skolans intressanta miljö, men klockan drog mot kvällen, så det var dags att ombasera till Årnamässen. Vädret var som sagt det allra ljuvligaste och baren var redan öppen, så många kunde starta kvällen utomhus med något läskande inför middagen. Medan de flesta minglade, badade andra bastu en stund.

Efter ett visst rabalder vid sjudraget när middagen serverades (det visade sig att alla måste anskaffa önskad bordsdryck i baren och ta med den sig till bordet) var det dags att dra igång med den traditionella ingångssången. Sextio Gamla Rrjalar utgör en verkligt präktig manskör med inslag av ett par kvinnliga sopraner, det vet vi sedan tidigare. Och så var det även denna kväll, stämmningsfullt och vackert! I varje fall i Rrjal-öron!

Som knorr på den innehållsrika eftermiddagen smakade silltårtan maffe och den superba, italieninspirerade kycklingvarmrätten i fillibabbasås med rolig (kul-) potatis, gjorde riktigt gott i våra dessförinnan rätt så tomma magar. Efterrätten, en våt dröm med skogsbärskaraktär och en liten chokladflärp, blev pricken över i. Sångerna klingade ännu stiligare än tillförne i takt med att stämningen steg. Gamla minnen och historier om missade kurvanfall fyllde lokalen till både bredden och höjden.

Några nya Gamla Rrjalar brukar tillkomma varje möte, så var det även denna gång. **Terje Hallin** (som för övrigt, bokstavligt talat, kom direkt från Saudiarabien). **Berny Johansson**, **Rune Nilsson** och **Anders Jinnestrand** ställdes traditionsenligt mot väggen för att försvara sin ambition att bli fullödiga medlemmar av Sällskapet. Efter viss tveksamhet från församlingen godkändes dock samtliga och fick, förutom den unika slipsnålen också en fanfar av **1. Sällsk.tut. Tomas Granqvist** som bevis på sin nyuppnådda värdighet. Det känns alltid lika roligt att vi blir fler!

Efter middagen, sedan Stefan Kits avtackats med en flaska bubbel, var det dags för ett par underhållande inslag. Sällskapets demonregissör, **Jan Fippe Bergman**, hade vänligheten att i repris visa ett bildspel med diverse möjliga och omöjliga Rrjla-nunor från förr och nu. Delar av det har tidigare visats, men Fippe hade ytterligare förädlad underlaget och putsat på kommentarerna. Hysteriska gapflabb skallade under takåsen på Årnamässen!

Till Sällskapet har sedan sist donerats en liten film från 60-talet, kallad "Electronics in Air Defence", inspelad i dataledningens barndom. Densamma visades nu, och det var lätt att konstatera att det har hänt lite med tekniken under de många år som förflutit sedan den skapades. Ett sant tidsdokument!

Stefan Kits visade slutligen delar av en helt ny och fullständigt unik DVD, innehållande gamla PPI-filmer, med den passande titeln "Ljuspunkter i mörkret". Oj, vad häftigt att återuppleva till exempel makalös sovjetisk remsfällning utanför baltiska kusten, SR-71:ans högfartslöpor i Östersjön och andra minnesvärda, snabbspolade ögonblick ur stril-historien! Till vår stora glädje tilldelade Stefan alla deltagare en egen kopia av DVD:n, så att man kan sitta hemma och njuta hur många gånger som helst av godsakerna! De som inte kunde närvara under

mötet har faktiskt en chans att efter ödmjuk och underdånig framställan till stefan.kits@mil.se få sin egen skiva för en stunds PPI-nostalgi, det har han lovat. Utnyttja den chansen!

För att få en någorlunda balans i Sällskapets ansträngda finanser hade anordnats ett vinlotteri, som tack vare våra alltid lika hjälpsamma, charmerande, kvinnliga kollegor **Carina Andersson** och **Kerstin Holmer** fick en strykande åtgång. Några lyckosamma vinnare gick lite senare från mötet med salig blick.

Som alltid när vi träffas går tiden extra fort! Som alltid var vi också lite svåra att få iväg från den lokal där vi haft så trevligt ganska många timmar. Men man kan ju också, som alltid, se fram emot att det säkert blir fler kontakter, och härmed tillkännages att med stor sannolikhet kommer att genomföras

NÄSTA MÖTE den 30 oktober 2008

i Odd Fellows lokaler mitt i **Stockholm**. **Gunnar Laninge** och Sällskapssekreteraren har vid ett beslutsmässigt förmöte (vi utgjorde därvid hela 100 % av närvarande medlemmar) bestämt detta, och Gunnar har vänligt nog erbjudit sig att bereda vägen för oss andra och ta på sig rollen att vara kvällens Crrjal. Detaljprogram och tid kommer att meddelas i särskild kallelse c:a en månad i förväg.

Vi hörs och ses, hadebra i sommar! Eder Envetne Sällskapssekreterare

Nästan alla som deltog den 15 maj 2008.